

A TARTALOMBÓL:

Bemutatjuk	2
Elkezdődött a csatornaépítés	3
Ismerjük fel.....	4
Bach – Virágterápia	5
Szabad illatok.....	6
Egy kis gombászkodás	7
Toll-Hegy	8
Elköszön az „Így élünk mi” ...	9
Olejn, a madárember	10
Iskolai hírek	14
Olvasói levél	16

Ismét vasárnapi ebéd a Népházban!

2002. szeptember 29-én,
vasárnap 13 órakor

Házigazdák:

Benyó Tibor és felesége

A menü ára:

500 forint/fő

2002. október 12-én,
szombaton 15 órától

Szüreti bál és ökörsütés

Az ökröt süti: Szabó János

Egy adag ára: 1200 forint/fő

Önkormányzati választás 2002 Tessék ajánlani!

Ugye tudja, kedves Hegylakó, hogy mit is csinál majd október 20-án? Igen, jól emlékszik: választ. Mégpedig Budapest Főpolgármesterét, Óbuda Polgármesterét, a III. kerületi önkormányzat és a helyi kisebbségi önkormányzat képviselőit. Ugye nem felejtette el? Ugye ott lesz?

Addig is, mi a teendő? Lapunk zártakor már mindenkinek meg kellett kapnia az Értesítőt, amelyben közlik, hogy felvették a szavazói névjegyzékbe, illetve azt is, hogy mikor és melyik szavazókörbe várják. Ezen kívül a boríték magában rejtett egy kis tájékoztatót is, és a legfontosabbat: a négyféle ajánlószelvényt. A zöld színű a főpolgármester ajánlásához, a halványrózsaszín a polgármesteréhez kell; narancssárgával ajánlhatjuk a kerületi önkormányzati képviselőt, és szürkével a kisebbségit.

A választási irodákban ezekben a napokban kezdik meg a jelöltek „behordani” ajánlásaikat, így most még senki nem tudja: kinek hány szelvényt sikerül begyűjtenie, hányan indulnak majd a különböző címek elnyeréséért a választáson. Óbudán 21 választói körzet van, az itt élők létszámát ismerve, az egyéni önkormányzati képviselői jelöléshez nagyjából 50-55 szelvény begyűjtése lesz szükséges. Lényegesen jobban kell igyekeznie annak, aki polgármester akar lenni, neki, körülbelül 2000 szelvényt kell szereznie. A kisebbségi önkormányzati tisztség ajánlásához kell a legkisebb erőfeszítés, itt már 5 szelvényel is fel lehet kerülni a listára. (Információink szerint a kerületben 10 különféle kisebbség indul a választásokon.)

Ami a pártok ajánlásait illeti, az ugynevezett kompenzációs listát azok a pártok, szervezetek állíthatják, akiknek legalább 5 egyéni választókerületben sikerült jelöltet állítaniuk.

Ennyit tehát most. Az októberi lapszámunkban részletesen is beszámolunk a választás állásáról, a legfrisebb hírekről, s igyekszünk bemutatni a különféle funkciókra jelölteket is.

Hegyi ember hegyet mászik!

A fantasztikus sikerrel zárult magyar Himalája-expedíció óhegyi résztvevője:

Várkonyi László

szeptember 20-án, péntek 17 órára

várja mindazokat, akik kíváncsiak a túra titkaira. Helyszín: a Népház

Az évszázad, s reméljük, az évezred árvize vonult el a lábunk előtt, augusztus végén. Ilyenkor (is) kicsit jó hegyi embernek lenni, hiszen minket nincs olyan árvíz, ami fenyegethetne. De egyetlen felvétel erejéig mindenképpen emlékezzünk meg a hegyünk lába előtt elszárguló árvívről, már csak azért is, mert közülünk is sokan – felnőttek és gyerekek egyaránt – siettek menteni a bajbajutottakat. Felvételünkön a Hajógyári sziget déli csücske látható. A képen látható hajók úgy-egyébként a Duna fölött hatnyolc méter magasan, bakon állnak...

Bemutatjuk az Egyesületet Vadász Gábor, az FB Elnöke

Az ÓHEGY Hírek „Bemutakozik...” rovatában ebben a hónapban Vadász Gábort egyesületünk Felügyelőbizottságának elnökét mutatjuk be. (Mivel régóta ismerjük egymást, ezért beszélgetésünk alatt tegezzük egymást. Annál is inkább, mert aki kérdez: Vadász Gábor, s aki válaszol: Vadász Gábor.)

Kérdező: Mivel olvasóink nem igazán ismernek, kérlek mutakozz be egy kicsit!

Válaszoló: 30 éves, családos ember vagyok.

K: Ennél azért kicsit bővebben gondoltam!

V: Nézd, én egy elég zárkózott figura vagyok, csoda, hogy egyáltalán kötélnek álltam Neked az interjúra.

K: Értem, belőled harapófogóval kell kihúznom mindent. Mióta laksz a Hegyen?

V: Már itt születtem, a Vadász család egyébként 1936-ban érkezett meg a Hegyre. Tavaly viszont „átigazoltam” a XII. kerületbe, hitvesi nyomásra...

K: Most egy kicsit előreszaladtunk...

V: Hát azt nem garantáltam, hogy ez egy egyenes vonalú interjú lesz. De ha gondolod, kezdhethük a bölcsődénél, ugyanis azt is itt a Hegyen abszolváltam, egy évig az életveszélyessé nyilvánított Máramaros úti épületben.

K: Én még előbből kezdeném, úgy tudom te egy „nemzetközi” gyerek vagy.

V: Hát ha már így rákérdeztél, elárulom, hogy a szocialista együttműködés egyik produktuma vagyok. Az ismerkedés a Balatonnál kezdődött egy ott üülő NDK-s és egy magyar között, ebből lettem aztán én, évekké később. De érdekli ez az olvasókat?

K: Hát majd megtudjuk az olvasói levelekből. És hogy teltek az iskolás évek az Erdőalja úton?

V: Családiasan. Utólag visszatekintve, olyan volt a sulis, mint egy elitiskola: évfolyamonként egy osztály, a tanárok általában messze túlképzettek voltak egy általános iskolai szinthez képest, angoltanulás 3. osztály-

tól kezdve, mikor ez még igazi kuriózum volt, és katonás fegyelem az órák többségén. A dolog azért kicsit féloldalas volt, az igazi tornaterem hiánya sokat rontott az összképen. Persze ennek köszönhetően sokféle „alternatív” tornaórának lehettünk részesei: torna a Táborban, úszás a Hévízi úti uszodában, „Nagykör” futás, ez utóbbi a Erdőalja út – Remetehegyi út – Viharhegyi út – Erdőalja út útvonalat jelentette. A Táborba egyébként délutánonként és hétfőnként is lejártunk focizni, sőt most már elárulhatom, hogy később teniszeztünk is a salakon, bár ez nem volt igazán megengedve.

K: És télen?

V: Sokat jártunk az Erdőalja út végénél kezdődő erdőbe szánkózni. Egy nap aztán a kedvenc pályánkon egy autóröncsöt találtunk... Persze a Virágosnyeregből az Erdőalja útig tartó, általában egyszeri lecsúszással semelyik pálya sem vehette fel a versenyt. Egyik télen a Virágosnyeregben megismerkedtem a síelés szépségeivel és gyötrelmeivel is.

K: És hogyan kerültél kapcsolatba az Egyesülettel?

V: A „Piroch-korszakban” történt a dolog. „Zsuzsa néni” korábban az osztályfőnök

köm volt, akkoriban kezdtem el lejárogatni a Népházba. Egy idő után különösen egy dolog kezdett el foglalkoztatni: hogyan lehetne egy kis információs központot, másnéven teleházat a Népházba varázsolni. Végül két évvel később ez megvalósult, aminek nagyon örültem.

K: Szerinted mi változott leginkább a Hegyen?

V: Hát azt javaslom, hogy itt hagyjuk abba az interjút, mert esetleg nem lenne olyan vidám a kicsengése.

K: Akkor még csak annyit árulj el, hogy mit csinálsz hivatásszerűen?

V: Egy vezetési tanácsadó cégnél dolgozom, és az ezen a területen kevésbé járatosak számára jelzem, hogy ez nem a KRESZ-ről, hanem vállalati stratégiáról, üzleti folyamatszervezésről és hasonlókról szól...

K: Akkor itt megköszönöm, hogy választál a kérdéseinkre.

V: Részemről a megtiszteltetés.

K: Akkor itt megköszönöm, hogy választál a kérdéseinkre.

V: Részemről a megtiszteltetés.

Földalatti örömök

Megkezdődött a csatornaépítés a Hegyzen!

Hogy a harmadik évezredbe lépve is vannak még csatornázatlan területek Budapesten, ez különösen nem dicséretes. (S, hogy ráadásul a hegyvidéken is akad ilyen, jócskán, ez nekünk különösen szomorú.) A talajt mérgező ülepitők(?), derítők(??), vagy azok a kedves lakók, akik olykor egész egyszerűen az utcára engedik csatornájuk tartalmát, vagy „csak” elfelejtik kihívni a szírpantósokat, bizony sok bosszúságot okoznak. Nem is beszélve arról, hogy egy népesebb háztartás akár havonta 20 ezer forintot is fizethet a derítő ürítéséért.

Nem véletlen tehát, hogy szép számban: közel százan gyűltünk össze augusztus 21-én a Népházban, hogy első kézből kaphassunk tájékoztatást a Testvérhegyen, illetve a Remetehegyen folytatódó/elkezdődő csatornaépítkezésekről. Az „első kéz” ez esetben inkább első kezeket jelentett, hiszen ott voltak a tervezők, a beruházók és a kivitelezők, nem is beszélve Tarlós István polgármesterről, aki elsőként néhány mondatban összefoglalta a jó hírt.

– Összesen 3,4 milliárd forint áll az önkormányzat rendelkezésére a kerületi infrastruktúra fejlesztésére. Ezt a pénzt nagyrészt pályázatok útján szereztük, de természetesen jelentős a saját erő is. Legtöbbet a csatornaépítésre áldozunk, kicsit kevesebbet az útépitésre és csak a maradék jut a parkokra és a játszótérre. Azokban az utcákban, ahol megcsináljuk a csatornát, gondunk lesz az útépitésre is. Íme a menetrend:

2002-ben a Remetehegyen elkészül a Remetehegyi, a Perényi út, a Perényi lejtő és a Királylaki út még csatornázatlan része. A Testvérhegyen pedig a Testvérhegyi út, a Testvérhegyi lejtő, a Képfestő utca és a Toldás köz. 2003-ban a Remetehegyen csatornát kap az Erdőalja út, a Jablonka, az Üde, az Ér, a Laborc és a Toronya utca. A Testvérhegyen pedig a Domoszló utca, a Harsány lejtő, a Vízmosság utca és a Jablonka út itteni része. A Remetehegyet a Strabag Rt., a Testvérhegyet pedig a Betonútépítő veszi munkába – már lapunk megjelenése előtt. (Így is van némi csúszás, de a tájékoztatón megtudtuk azt is, hogy az építő cégek derekasan kivették részüket az árvízi védekezésből, ezért hát a néhány napos késés.)

A részleteket Kozmér István, a beruházási osztály helyettes vezetője ismertette.

Tarlós István, polgármester

– A gerincvezetékek elkészülte után egy éven belül minden háztulajdonosnak rá kell csatlakozni a hálózatra. Ez azért fontos, hogy egy ilyen milliárdos beruházás után végre valóban szűnjön meg a környezet-szennyezés, nem is beszélve arról, hogy a további céltámogatásokat is csak így kaphatjuk meg. A csatornaépítéshez építési hozzájárulást kell fizetni, amely a telek minden négyzetmétere után 70 forint. Ez talán nem túl sok ahhoz képest, hogy mennyivel nő majd a csatornázás után az ingatlan forgalmi értéke. Sőt, ebből az összegből három hónapon belül 15 százalékot még vissza is adunk. Az építkezés során minden telekhez kiépítjük a csatlakozási pontot, de a házból a bekötésig kiépítendő vezeték, akna, esetleg az átemelő szivattyúk költsége a tulajdonosokat terheli. A Remete- és a Testvérhegyen kívül további négy területen, összesen 98 utcában építünk csatornát. Jó lenne, ha egy-egy utca bizalmi választana, így sokkal egyszerűbbé és gyorsabbá válhatna az adminisztráció.

Ezután következtek a kérdések

A Laborc közből kérdezik, miért marad ki az a kis szakasz, hiszen alig húsz ház van ott? (Sok más utcával együtt, sajnos most ez a terület kimarad. Olykor egyébként a kimaradást az is okozza, hogy az utcák egy része „tulajdonlapiilag” még rendezetlen. Itt-ott olykor évtizedes a rendetlenség, ezek tisztázása türelmet, jóindulatot igényel, különben hosszas bírósági eljárások kezdődnek. A csatornázási Művek viszont nem épít gerincvezeték magántulajdon-

ra, így a tisztázatlan földhivatali helyzet bizony kizáró ok lehet.)

Az építkezés idején marad-e a busz? (Nem, mikrobuszokkal pótolják. A mentőnek és a tűzoltónak végig biztosítják az utat, s igyekeznek tekintettel lenni a gépkocsitulajdonosokra is: a garázs kijárat lezárásáról két-három nappal előbb értesítés küldenek.)

Mi lesz a Királylakin végigzúduló esővízzel és a Perényi úti patakkal? (Ez a csatorna ezeken a gondokon nem segít, később, az útépitésekkel szeretnék ezeket a problémákat orvosolni.)

Egyszerre kell befizetni a hozzájárulást? (Nem, lehet részletfizetést is kérni, akkor azonban a telekre a kölcsön összegével azonos mértékű jelzálogot jegeyznek be. De mivel a befizetés a gerincvezeték átadása után egy évvel esedékes, tulajdonképpen mindenkinek rendelkezésére áll egy év, hogy havi részletekben gyűjtse össze az építési hozzájárulást.)

A két építő cég vállalja-e, hogy a házak bekötéseit is megcsinálja? (Igen vállalják, minden egyes esetben árajánlatot adnak, hiszen minden ház más és más csatornaépítést igényel. A bekötési pontot viszont oda teszik, ahová a házban lakók akarják, vagyis nem egy merev terv szerint haladnak, hanem figyelnek az ott élők érdekeire is.)

A telek nem az épülő csatorna felé, hanem a másik irányba lejt... (Az egyik megoldás az átemelő szivattyú, amely ma már nagyjából 100 ezer forint körüli összegből megoldható, a másik pedig, hogy a lenti telekszomszédtól kérjék a csatorna átvezetésére. Ezt meg kell kapnia, ha nem, a bíróság megítéli, igaz, erre a mai viszonyok között bizony jócskán kell várni.)

Egy ingatlanon két ház van. Lesz-e két bekötés? (Nem, a kiépített egy bekötés bőséggel elbirja akár több ház szennyvizét is.)

És így tovább, és így tovább. A rend két óra elteltével kicsit fölborult, az „elnöki asztal” és a hallgatóság szinte helyet cserélt, a hegyvidékiek szabályosan „megszállták” az építőket, akik derekasan állták a rohamot, s igyekeztek mindenkinek személyre szólóan is válaszolni. A meginduló fejlesztéssel egy kicsit mi is közelebb kerülünk a XXI. századhoz.

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

Szeptember hó

Budai berkenye (*Sorbus x semiincisa* Borb. aria-torminalis)

A Budai-hegységben (innen származik a magyar neve) és a Pilisben elterjedt. Főleg dolumiton él, de ha elegendő fényhez jut, akkor savanyú hárshegyi homokkővön is megjelenhet.

A berkenyék (*Sorbus*) között gyakoriak az állandósult hibridek (ezt jelöli latin nevében az x jel), az úgynevezett bennszülött kistajók. A budai berkenye latin nevében az aria a *Sorbus aria* – lisztes berkenyére utal, a torminalis a *Sorbus torminalis* – a barkócafát jelöli.

Közepes termetű fa, ritkán cserje. Leveli tojásdadok, közepük alatt a legszelebb. A levélfonák zöldesszürkén molyhos. A levélkaréjok hegyesek. Az oldalelek száma 8-9 (11) pár. Termése vörös, fehér pöttyökkel. Ehető. Májusban gyönyörködhetünk fehér rózsaféle virágaiban, amelyek virágzatot alkotnak, ősszel szép és jóízű terméseiben. Ha hosszú az ősz és nem hirtelen jön a fagy, a szép lombszínéződését is élvezhetjük. V./IX. 10.000 Ft (N.E.V.)

Csillagőszirózsa (*Aster amellus* L.) vagy csillagerebcsin

Közép- és Dél-Európában elterjedt faj. Mészkedvelő, erdőssztyepp növény. Sziklafüves lejtőkön, melegkedvelő tölgyesek szélén, ősszel gyönyörködhetünk enyhe vaníliaillatú virágzatában. Magyar nevében az „őszirózsa” erre utal. Közepes méretű (20-40 cm), felálló szárú, rövid érdeszőrű növény. Az egyes fészekvirágzatok 3-6 cm átmérőjűek. A sugárvirágai feltűnő ibolyáskékek, a csöves virágok sárgák. Szára elágazó, a fészkek a hajtások végén sátorozó virágzatot alkotnak. Egy-

egy tő, így szép „csokrot” alkot. Nem azért, hogy hazavigyük!

Hazánkban sok helyen előfordul, főleg Középhegységben. Szépsége miatt igen veszélyeztetett! VIII. –X. 2 000 Ft (N.T.E.V.)

Gyapjas körte

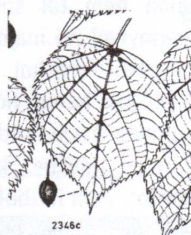
(*Pyrus nivalis* Jacq.) vagy vastaggallyú körte, molyhos körte

Mészkedvelő közepes termetű fa, vagy magas cserje. Karsztbokorerdőben, tölgyesek szélén, felhagyott szőlőkben találkoztunk vele a Csúcs-hegyen. Hazánkban a Középhegység néhány helyén fordul csak elő. Igen veszélyeztetett! Hajtásai feltűnően vastagok (9 mm) – innen származik a vastaggallyú körte neve. Nem tövises. Így a gyakori közönséges vadkörte-től (*Pyrus pyraeaster*), amely tövises és vékony, csupasz hajtású, még télen is elkülöníthető! Bőrszerű épszelű levelei a fonákon fehéren molyhosak. Innen származik a gyapjas és molyhos körte elnevezése. Rózsaféle fehér virágaiban a portokok pirosak. 'sszel találkozhatunk lapított termésével és vérpíros színű lombjával. IV.-V /IX.-X 10.000 Ft (V.)

Nem védett növény az **idős krími hárs**

(*Tilia x euchlora* K. Koch; *Tilia cordata* x *T. dasystyla*), amelyeket a Királyhelmecek u. 3 alatt kívülről is megtekinthetünk. A kislevelű hárs (*T. cordata*-nál) alacsonyabb, tojásdad koronájú, fénylő sötétzöld levelű fa. Alsóbb ágai idősebb korban csüngők. Leveli ősszel megsárgulnak. Július elején virágzik. A városi klímát jobban bírja, mint a kislevelű hárs, mivel a takácsatkák, levéltetvek nem károsítják. Szarvason a Pepi-kertben is találkozhatunk vele. Hibrid fa, mindig újra előállítják kertészetekben. Ma kb. 70 éves, az 1982-ben fővárosi védelem alá helyezett fa, itt a szomszédban. Budapest Fővárosi Önkormányzata „Budapest védett ter-

mészeti értékei” címmel 1996-ban egy „térképet” adott ki. Ezen 10. sorszám alatt szerepel ez a fa. Magyarországi települések védett természeti értékei (szerk. dr.Tardy János, Mezőgazda 1996) című kiadvány 590. oldalán is találkozunk vele „Királyhelmecek utcai hársfa” címen.

Hegyünk a Budai Tájvédelmi Körzethez tartozik, amely a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságának működési területeinek egyike. Így nem csak az eddig megismert védett növények szedése, pusztítása tilos, hanem az egész terület a benne található növényekkel, állatokkal, barlangokkal együtt fokozott védelmünk tárgya kell, hogy legyen!

Októbertől kezdve néhány szebb, feltűnőbb cserjével, fával fogunk megismerkedni, amelyek ugyan nem védettek, de tagjai védett társulásoknak (ezekről is szól majd később) és magának a Tájvédelmi Körzetnek.

Stollmayer Ákosné

Közkivánatra: kirándulás!

Kirándulást szervezünk szeptember 21-én, szombaton.

Az útvonal:

Budapest - Pomáz - Kakas-hegy - Zsivány-sziklák - Dobogókő - Rám-szakadék – Dömös. Busszal, vagy hajóval jövünk haza.

Találkozás a Szentlélek téren 8.00 órakor, a HÉV-megállóban.

Túravezető: Rezső bá'

Hegyi Ovi

erdei környezet • jó levegő • nyelvoktatás • sportfoglalkozások
SZÍNEK VILÁGA ALAPÍTVÁNY

Szabó Judit, tel.: 367-3620; Cím: 1037 Budapest, Jablonka út 126/B.

Bach – Virágterápia

A betegség lelkünknek szóló üzenet: változtassuk meg életmódunkat, vagy szellemi beállítottóságunkat – írta egy angol orvos: dr. Edward Bach, úgy 60 évvel ezelőtt. A doktor figyelmét felkeltették a krónikus betegségek, megismerkedett a homeopátiával is, amelyet hatásosnak talált, de úgy vélte, szegénysorsú, vékonypénzű betegeknek túl költséges és bonyolult ez a terápia. Keresett egy olyan szelídebb gyógymódot, amely sokkal egyszerűbb ráadásul szoros kapcsolatban állt a természettel. Megfigyelte, hogy a testi bánatomban szenvedő betegeinél gyakran a lelkiállapot is rossz: szorongás, agresszió, düh, gyász, félelem kínozza őket. Aki viszont kilábal ebből a negatív helyzetből annak testi fájdalmai is megszűnnek. Szerinte a negatív gondolatok hordozzák azt az erőt, amely testünkben betegséget idézhet elő. A megoldást végül a virágokban találta meg, speciális eljárással sikerült a bennük lévő anyagokat kivonni és eredményesen hasznosítani.

Ha testünkben a belső rend felborul, ez a legváltozatosabb tüneteket képes produkálni. Ezért hangzik így a Bach terápia alapelve: „A személyt kezel, ne a beteget!” A Bach által használt virágok a maguk energetikai rezgése útján egyfajta katalizátorként hatnak a test, a szellem és a lélek között. A készítmények ugyanúgy hatnak, mint a homeopátia: a szervezet öngyógyító képességét erősítik meg. Az orvos 38 féle növényleírása ma is a virágterápia alapjául szolgál. Számos országban elkészültek a helyi növényeket felhasználó kivonatok, hiszen egészen más virágok nyílnak Afrikában, mint mondjuk az USA-ban.

Hogyan készül egy kivonat?

Az extraktumok előállítása kétféleképpen történhet:

1. Napoztatás módszer. A virágokat szép napsütéses napon gyűjtik be, és friss forrásvízzel megtöltött üvegedénybe helyezik, majd 2-4 órára kiteszik a napra. Az energetizálás után a virágokat kiveszik a vízből és ugyanolyan mennyiségű alkohollal öntik fel, mint a víz mennyisége. (Bach brandyt használt er-

KERTI DOLGAINK

Ez a hónap is sok tennivalót kínál a kertben szívesen ténykedőknek; most, elsősorban a gyümölcsfák és a bokrok adnak munkát.

Figyeljük az érés fokát, ez elsősorban a tárolás miatt fontos. Az érett – de nem túlrett – gyümölcs ugyanis jobban tárolható. Hullott gyümölcsöt ne hagyjunk a kertben, főleg a beteg, fertőzött termést ne, mert ez a következő évi fertőzések forrása lehet. Az egres és a ribizli bokrokról a letermett, idős részek már eltávolíthatók, nem kell a télre várni. A vesszők beérése miatt a lombhullató cserjéket és fákat már ne öntözzük. A virágrügyek fejlődése miatt a rododendronnak is át kell mennie egy száraz perióduson, így azt sem kell már öntözni. Szükséges viszont az újonnan ültetett évelők öntözése, még borúsabb idő esetén is.

A tavasszal virágzó hagymásoknak is eljött az ültetési ideje. A jácint, a nácisz, a tulipán, a krokusz és a többi hagymáknak szeptemberben már földben a helye. A maggal végzett füvesítésnek is talán ez a legmegfelelőbb időpont.

Aki konyhakertészkedni is szeret, annak most kell elvetnie a hónaposretket, és most kell a korai szedésű spenótot, salátát is vetni. A kinti muskátlikról szedjünk dugványt, cserepezzük be, így jobban átteleltethető.

Jó munkát, szép őszelet kíván:

Ort János
kertész

☼ Kertápolás ☼ Permetezés ☼

ORT - KERT ☎ 250-6151

Hegyi referenciakertek!

re a célra, mert annak szülő az alapanyaga.) A kivonatot tovább hígítják alkohollal és üvegcsékbe teszik. Ebből a tinktúrából még egyszeri hígítás után adagolják ki a gyógyszert.

2. Főzős módszer. A nem napsütésben nyíló virágokat forrásvízben kifőzik, átszűrjük és a továbbiakban ugyanúgy, alkoholos hígítások következnek.

Bármilyen egyszerűnek látszik is ez a kezelés, alapos, elmélyült tudást, alapos gyakorlati érzéket kíván, a betegségek alapos felismerését és az egyén kimerítő megismerését feltételezi. Az Európai Unió egyes országaiban másként szabályozzák a kivonatok forgalmazását. Van, ahol a drogériában is kaphatóak, van, ahol csak gyógyszertárban. Az angol-szász népeknél a házi patikák mindennapos alkotórésze a virágokból készült kivonat.

Nálunk a készítmények még nincsenek hivatalosan forgalomban; a módszer hazai alkalmazói közé tartozó Hyeonimus Bock hagyományos gyógynövényismereti iskola munkatársai maguk állítják elő a kivonatokot. Először feltérképezik a páciens, aki azután általában 4-5 féle cseppet kap, kombinálva. A beteg is tudja mit kap, ezek biztonságos szerek, mérgező növényből nem készíthetők, nincs mellékhatásuk, nem lehet túlادagolni. A virágok jól alkalmazhatók gyógynövényekkel és gyógyszerekkel együtt.

Bach doktor előállított ugynevezett elsősegélycseppeket is, melyeket vész helyzetben lehet jól alkalmazni. (Ilyen lehet a pánik megelőzése, a vizsgadrukk, alkalmazható stresszes élethelyzetek például, műtét előtt, stb.) Általában 4-5 csepp kell fél pohár vízbe, de ez személyenként változó. Külsőleg csipésre vagy kiütésre is alkalmazható.

Nem muszáj hinni mindebben, pedig a vizsgálatok szerint nem csak azoknál a felnőtteknél hatásos, akik tudják mit kapnak, hanem kisgyerekeknél is gyógyhatású, sőt, állatoknál is alkalmazhatónak bizonyult.

Kőszegi Péterné
gyógyszerész

Konyha és vidéke

Szabad illatok az őszi kertekben

Szabadtéri sütögetés szinte el sem képzelhető megfelelő – hangulatot alapozó – ital nélkül. Régi ismerősöm – a szabadtüzek nagy tudora – mondta: a kerti konyhához legalább egy liter borra van szüksége. Egy literre? – hitetlenkedtünk. Persze – hűtött le minket –: fele a húshoz, fele a sütőmester poharába...

Mediterrán vidékeken – s, ha a hazai gasztronómiát figyeljük, leginkább mi is ehhez a régióhoz közelítünk – nem félnek a fűszeres polcot egy-egy sütögetés alkalmával kiüríteni. A bőségesen használt hagyma, fokhagyma és fűszerek illatát a füst fogja egybe. A borokat is ennek megfelelően választhatjuk ki. Ne bontsunk semleges jellegű, vagy kevésbé karakteres fehérborokat az asztalnál. Semmi jó nem sült ki belőle; mintha vizet fogyasztanánk. Próbáljunk megfelelő partnert tenni az ízvilágban gazdag ételek mellé a pohárba is.

A közelmúltban a Magyar Borok Útja Rallye tagjaként Sopronban kóstolhattam egy nagyon szép Királyleánykát. Az élénkebb soproni savak, a finom illatok frissességet, és hihetetlen eleganciát kölcsönöztek a bornak. Szinte roppant az ember szájában, határozott tartásával kétséget sem hagyván, ki az úr/úrhölgy a háznál, illetve a pohárban. Hasonló élményem volt egy Ezerjóval, amit – ne ütközzön meg senki – Soltvadkerten ittam. A franciák oly büszkék a Semillon-ukra, mintha egyéb nem is lenne a világon. Mélyen lehűtve ajánlják a tenger gyümölcseihez, éles savai, friss zamata miatt. Ennél a mi Ezerjónk sokkal többre érdemes. Ha ízvilágát vizsgáljuk, legalább két oktávval többet tud, mint francia versenytársa, harmonikusan simul egybe az illat a sav, játékos üdeséget mutatva.

Nem is olyan régen, az egyetlen állami tulajdonban maradt tokaji boros cég dobta piacra új elgondolás alapján készített Furmintját és Hárslevelűjét. Tulajdonképpen angol piacra szánták ezt a borcsaládot, külföldi borással terveztetve, illetve elkészítetve. A hagyományosnak számító nehéz, érlelt illatokat, ízeket felejtve – ám megtartva a fajták jellegzetességét – alakították ki a karakteres, a mai ízlésnek jobban megfelelő borokat. A Furmint diszkrétan illatos lett, talán kissé érdes

savakkal, de jó egyensúllyal. A Hárslevelű sem marad el tőle. A virágillatokat nagyon szépen kiegészíti, élénkíti a savasság. Mindkettő helyet parancsol magának a kerti asztalon.

Még egy gondolatra térjünk vissza a Kunsági borvidékre, Soltvadkertre. A törökök elől menekülő rácok hozták magukkal a fűszeres zamatú Kadarkát. Színanyagban nem túl gazdag, viszont savai erőteljesekek, harmonikusak. Jó évjáratban – és talajközeli természetnél – ízgazdagsága a fűszerességig terjed. Senki ne tévessze össze a korábbi nagyüzemi, jellegtelen Kadarkával! Az igazi fajta kellemes kiegészítője a kerti konyhán készült ételeknek.

Hosszasan lehetne sorolni a borokat és az ételekhez való párosítási lehetőségeket. Egyre hívnom fel a figyelmet, ne akarjuk az ételt „felülírni” a borral. Az ételek frissességéhez, élénk ízeihez válasszunk hasonló karakterű – nem háttérbe szoruló, de nem is túlságosan toladó – borokat.

Viniczai Sándor

Nyáron, roston

Ahogy az augusztusi számban ígértük, most a tőlünk délre fekvő tájak kertben süthető ételeiből adunk át egy csokorra valót.

Scsevapcsicsi

Egy rész darált marha- és sertéshús, egyharmadrész reszelt hagyma, só, bors (esetleg kevés pirospaprika). A fentieket igen kevés víz hozzáadásával jól összedolgozzuk és nedves kézzel ujjnyi rudakat formálunk belőlük. Egy-két órai pihentetés után rostélyon megsütjük. Pa-

radicsomsaláta, olajbogyó és apróra vágott hagyma illik hozzá.

Pleskavica

Egy-egy rész darált sertés- és borjúhúst finomra vágott hagymával, sóval, borssal jól összegyúrjuk és kétórát pihentetés után pogácsákat formálunk. Roston megsütjük. Salátákkal tálaljuk.

Mitite

Sertés-, marha- és birkahús keverékéből az igazi. Apróra vágott hagymával keverjük össze, és csomborral fűszerezük. Kis kolbászkák formájában sütjük meg.

Raznijjici

Borjú- és sertéshúst, valamivel kevesebb szalonnát egyenlő kockákra vágunk. Hagymával, zöldpaprikával felváltva, nyársra húzzuk. Sóval, borssal fűszerezük. Rácson meg-megforgatva sütjük.

Ínyesmester

FESTÉKÁRUHÁZ-DISZKONT

Budapest XIII., Véső u. 5. Telefon: 350-77-59
 Budapest III., Vörösvári út 125. Telefon/fax: 367-34-14
 Budapest II., Budakeszi út 55. Telefon: 392-04-00

AKCIÓ! Hőszigetelő vakolatrendszer 2629 Ft/nm-től

**Díszstukkók nagy választékban!
 Gipszkarton kapható!**

Számítógépes színkeverés: bel- és kültéri falfestékek, zománcok, lazúrok.
 Számítógépes szintervezés*: nálunk megláthatja otthonát az elképzelt színekben!
 Festékfutár*: a vásárolt termékeket haza is szállítjuk!

Szintervezés és házhoz szállítás időpont-egyeztetése: 288-08-18

*50 000 Ft feletti vásárlás esetén a szintervezés és a házhoz szállítás Budapesten ingyenes.

Caparol mosható II falfesték 16 l	3590 Ft	Trinát fehér zománc 5 l	4830 Ft
CMC tapétaragasztó 1 kg	340 Ft	Padlopolon aljzatkiegyenlítő 25 kg	2520 Ft
Héra jól takaró falfesték 16 l	4090 Ft	Trinát mestertapas 1 l	1180 Ft
Metylan tapétaragasztó 125 g	590 Ft	Modellgipsz 40 kg	1450 Ft
Diszperzit falfesték 16 l	3740 Ft	Modakril-külső falfesték, fehér 25 kg	10950 Ft
Mester purhab 500 ml	970 Ft	Rigips glettgipsz 5 kg	860 Ft
Polifarbe falfesték	2350 Ft	Homlokzati külső falfesték 25 kg	8300 Ft
Festhető fugatömítő 310 ml	360 Ft	Fehér glettgipsz 25 kg	1800 Ft
Trinát alapozó 0,75 l	780 Ft	Prolux magasfényű parkettalakk 4 l	4410 Ft
Evipass	250 Ft	Rigips glettgipsz 25 kg	2590 Ft
Trinát alapozó 5 l	4360 Ft	Lignodekor falazói színekben 1 l	1120 Ft
Fűrészporos tapéta 33,5 m	850 Ft	Rigips kézivakolat 25 kg	2390 Ft
Trinát korrozógátló alapozó 1 l	1050 Ft	Bostik csemperagasztó 6 kg	2770 Ft
Üvegszövet-tapéta 25 nm	8200 Ft-tól	Olajfesték fehér 2,5 l	2460 Ft
Trinát fehér zománc 1 l	1080 Ft	Bostik PVC-, szőnyegragasztó 6 kg	3960 Ft
Csemperagasztó fagyálló 25 kg	1100 Ft		

A festő- és mázolóiparhoz szükséges anyagok legszélesebb választékával várjuk kedves vásárlóinkat!

Nyitva tartás: hétfőtől péntekig 7-18, szombaton 7-12 óráig

Egy kis gombászkodás

Kovács Lajos és Mánczos Bence
„izgalmi” állapotban...

Soha nem gondoltam volna! Augusztus 20-án, régi, jószomszédi unszolásnak eleget téve indultunk fel a hegyre gombát találni. A Hedvig utcánál kaptattunk fel a szerpentinre, majd a barlang irányába haladtunk. Már az elején megdőlt alapfeltételezésem, miszerint közvetlenül az ösvény mentén soha nincs gomba. Találtunk! Igaz, csak néhány fiatal példányt, de találtunk! Mielőtt letértünk volna a szerpentinről, egy sportos hölgy – kezének ujjai között hatalmas, piruló őzlábgombákat tartva, és felismerve nyilvánvaló szándék-

kunkat – megjegyezte: itt az ösvényen hiába sétálgatunk kosarainkkal, abba ugyan gomba nem lesz!

Honnan is sejthette volna Bence barátomról, hogy az elmúlt negyven év alatt szerzett helyismerete inkább arra szolgál, hogy ne lépjen folyton rájuk, és nem arra, hogy talál-e gombát. Cserébe a kedves bátorításért halank megjegyezte: tudja-e, hogy a kezében tartott gombával érdemes óvatosan bánni: nem mérgező ugyan, de a maga egy felkiáltójelével mégis csak megkülönböztetett figyelmet érdemel. A hölgy igazán nem tett nagy erőfeszítést arra, hogy leplezze sértettségét, egyáltalán a feltételezés, hiszen már több éve, teljesen egyedül szed gombát... Hiába, no, vannak szerencsés emberek!

Közben mi is elértünk oda, ahol a járt útról le kell térni, és mintegy két-három perc multával megleltük a gyönyörűséges fenyővargánya (fenyőtínóru) példányait. Fantasztikus érzés volt találni, és találni! Rövid órácska alatt megteltek kosaraink, és indultunk hazafelé.

Mintegy nyolc(!) kilogramm gombát

gyűjtöttünk, és tettünk el szárítva és mélyhűtve.

Ennek az egyszerű esetnek a kapcsán több felfedezést is tettem. Mindenek előtt azt, hogy a gomba, mint különlegesen magas tápértékű, ízletes tápanyag itt, a „mi” hegyünkön is jelen van. Szinte egész évben! Nem lehetetlen feladat a gombák megismerése, segítséggel pedig igazán könnyű. A

... és az eredmény

többszöri, hozzáértő átvizsgálásról azonban soha sem szabad eltekinteni! A jó levegőn töltött idő, baráti társaságban önmagában is élvezetes, a gomba fellelése pedig szinte gyermekkori boldogsággal tölti el az embert.

Próbálják ki, és osszák meg élményeiket velünk

Rajnák László

Az osztrák és német tulajdonú STRABAG Kft. a legnagyobb hazai építőipari vállalat

**Mind a magas-, mind a mélyépítésben országos szervezettel rendelkezik.
Minőségbiztosítási (ISO 9002) és Környezetirányítási (ISO 14001) rendszere
Magyarországon és Európában is elfogadott.**

Helyi mélyépítő szervezete, a Budai Főépítésvezetőség, a III. kerületben több éve tevékenykedik. A STRABAG Kft. referencialistája, és az Önkormányzat számára korábban végzett munkáinak minősége, szervezettsége is hozzájárult ahhoz, hogy a cég az idei közbeszerzési csatornapályázat I. ütemében előminősített lett, majd az egyik szakasz (Remetehegy – Hévízi lakótelep) gerincvezetékének és házi bekötő csatornáinak építésére vállalkozási szerződést is köthetett.

Az Önkormányzat megrendelésére az ingatlanhatárokon belüli 1 m-ig kiépítendő szennyvízcsatorna elkészítése után, a társaság vállalja, hogy az azt igénylő tulajdonosok részére megfelelő referenciával rendelkező szakvállalkozókat ajánl, akik – a szükséges engedély megléte esetén – a telken belüli csatornaépítési munkákat is elvégzik.

**További információ: Virághné Osváth Márta vállalkozásvezető
Cím: 1135 Budapest, Szegedi út 35–37.
Tel.: 270-8456 (08.00-15.00 óra között)**

Toll-Hegy

Szeptember

A régi Rómában az év március hónappal kezdődött, így a szeptember volt a hetedik hónap. A hónap neve is erre utal: a „Hetedik” latinul „September”. Régen magyarul Mérleg havának, illetve Szent Mihály havának is nevezték.

Szeptember elseje a meteorológiai ősz kezdő napja. Ezen a napon ünnepeljük Egyed napját. Egyed görög származású bencés rendi szerzetes volt, a középkor népszerű szentje. Elsősorban a koldusok, a nyomorékok és leprások, de a szoptató anyák védőszentje is. Érdekes, hogy a fűszernek, a gyógyszernek is használt édesköményt a középkorban az ő nevében szentelték meg.

Szeptember 8-án van Kis (boldog) asszony napja, Szűz Mária születésének emléknapja. Míg Nagyboldogasszony az aratás záróünnep, Kisasszony a vetés előkészületeire biztat. A két ünnep időpontja és elnevezése a gabona földi létére utal és Máriát a gabona istennőjével azonosítja. A búzaaratás Mária halála, a búza vetése Mária születése.

Szeptember 21-e Máté apostol névünnepe. Máté (Lévi) a hagyomány szerint az első evangélium szerzője. Adószedő és vámos volt a római kormány szolgálatában. Ebben az időben még nem a pénzermével való fizetés volt az általános, hanem terménnyel, áruval fizettek, amit mérni kellett. De később a pénzermék súlyát is mérték, mivel sokszor „megnyirbálták” az érmeiket. A mérleg tehát az adószedők elengedhetetlen kelléke volt. Máté apostolt sokszor pénzerméssel vagy erszénnyel ábrázolják. Firenzében ő volt a pénzváltók és a bankárok védőszentje.

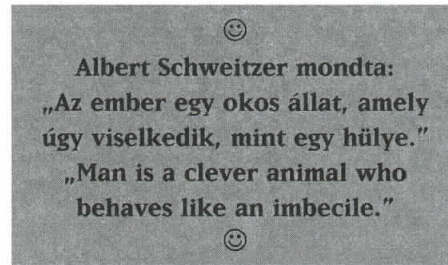
Szent Tekla – a keresztény hitéért a hagyomány szerint vértanúhalált halt első nő – emléknapja szeptember 23.-ra esik. Tekla, Pál apostol hatására elhagyta vőlegényét, hogy Jézus szűz jegyese legyen. Ekkor a vőlegény feljelentette mindkettejüket a kormányzónál, aki Pált elűzte a városból, Teklát pedig hite miatt üldözőbe vették. Túlélte a kínzásokat, azt is, hogy vádlatok elé vetették az amfiteátrumban, majd remete lett. Idős korában egy szakadék nyílt meg előtte és elnyelte, hogy megszabadulhasson a további üldözésektől.

Szeptember 23-án van az őszi napéj-egyenlőség, ekkor kezdődik a csillagászati ősz, amikor a nappal és az éjszaka hossza

azonos. Ezután már rövidülnek a nappalok (a déli féltekén éppen fordítva).

A zsidóknál az ősz kezdőnapja egyúttal az újév kezdete. A zsidó újév ideális esetben újholdra és az őszi napéj-egyenlőségre esik, de mivel a zsidók holdnaptárral számoltak és vallási előírásaik szerint az újév nem eshetett a hét bármely napjára, ezért a zsidó újév vándorünnep: szeptember 6. és október 5. között mozog. Az idén a zsidó újév éppen szeptember 6-ra esik, s az 5763. esztendő beköszöntét jelzi.

Az évkezdés jelentősége miatt az újév első hónapja tele van zsidó ünnepekkel. Az újév kétnapos ünnepe a Ros háSáná, amely szorosan kötődik Jóm Kippúrhoz, az „Engesztelés napjához” (másként: „hosszú nap”), ami tényleg hosszúnak tűnik a szigorú böjt miatt (újév 10. napja). A két ün-

nep közötti idő a megtérés vagy megbánás napjai, a „félelmetes napok”. A zsidó hit szerint Isten újév napján vizsgálja felül az emberek elmúlt évi cselekedeteit és Engesztelő-napkor hoz ítéletet. Ros háSánákor megfújták a sófárokot, a templomi kosszarv-kürtöket. Ezek hangja buzdított a tíznapos bünbánatra. A hónap idusán, holdtöltekor kezdődik a Szukkot záróünnep, a „sátoros ünnep”. Ez egy hétnapos ünnepsorozat, ami eredetileg betakarítási és szüreti ünnep lehetett, később a pusztai vándorlás emléknapjává vált. A nyolcadik nap utáni napon ér véget az őszi zsidó újévünnep-ciklus. Ekkor ülik meg a Szimhát Tórá, „Tóra öröme” ünnepet, mivel ekkor fejezik be az éves ciklusban a Tóra felolvasását és kezdik újra az első könyvet.

Jusztina napját szeptember 26-án ünnepeljük. A legenda szerint Diocletianus idejében egy varázsló, Cyprianus (Szent Ciprián) el akart csábítani egy Justina nevű keresztény szüzet. Ennek érdekében még az ördögöt is segítségül hívta, de megtudta tőle, hogy Jusztina Jézus jegyese, így a helyzete reménytelen. Ekkor megtért és megkeresztelkedett. Az üldözések során együtt haltak mártírhálalt Nicomediában.

A hónap régi névadója, Szent Mihály ünnepét szeptember 29-én üljük. Szent Mihály főangyal, az „Istenhez hasonló” (ezt jelenti

a neve, Mikháel) a zsidó nemzet őrangyala volt, akit a kereszténység befogadott a szentek sorába. ' az angyalok fejedelme, ő az a katonai vezető, aki az ördögöt kiűzte a mennyből. Mihály és az angyalok a mennyben megküzdöttek a sárkánnyal, le is győzték azt. A főangyal végítélet napi szerepléséhez kapcsolódik, hogy megtették a holtak bírójának, a lelkek „mérlegelőjének”. Az Utolsó ítélet ábrázolásokon gyakran ábrázolják úgy, hogy egyik kezében kivont kardot tart, a másikban kétkarú mérleget, melynek mindkét serpenyőjében egy-egy csöpp meztelen lélek reszket. Temetők, kápolnák védnökének is tekintették, innen ered a halottszállító eszközök „Szent Mihály lova” elnevezése.

LATIN

„Pro primo, először!
Pro primo, másodsor!”

Jaj, ez vicc volt ám, most azonnal tessék elfelejteni! Pedig már többször hallottam így ezt a felsorolást (nem csak humorosan, ahogy gyerekkoromban otthon mondogattuk, hanem tudálékos komolysággal is), ami teljességgel helytelen. Idézni is csak pontosan és szépen, ahogy... dolgozni is! Ne használjunk idegen szavakat, ha nem vagyunk bizonyosak a jelentésükben, használatukban.

Primus, prima, primum – latin sorszám-név. Jelentése: első, elől levő, legkiválóbb.

Íme néhány szó, kifejezés, melyek ebből a szóból erednek:

- prim – valamely hangsor első hangja, elsőhegedű, első állás a vívásban.
- prima – kiváló, elsőrendű, legjobb minőségű.
- primabalerina – balettben a főszerepet alakító táncosnő.
- primadonna – operában, operettben a főszerepet játszó színésznő, énekesnő.
- primátus – elsőbbség, fölény.
- primőr – az első korai termésű gyümölcs és zöldségféle egy adott évszakban.
- primo loco – első helyen, kiemelten.
- Primus inter pares – Első az egyenlők között. Eredetileg a fejedelem és a főurak viszonyát jelölte a feudalizmusban, de ma is használják. Például egy elnökre, aki nem más, mint primus inter pares.
- pro primo – először.

Ennek fényében tehát a két nyitó kifejezés ezt jelenti:

„Először, először!
Először, másodsor!”
Ugye, mekkora zagyvaság?

JÉTÉJÉ

Elköszön az ÍGY ÉLÜNK MI

„Februárban indítottuk útjára ezt a rovatot, abban a reményben, hogy megmozgatva olvasóink fantáziáját és tollát, a nagyszerű trükkök, jó fogások, rejtett tudás közzétételével emeljük újságunk színvonalát, olvasóink közösségi és életérzését javítjuk, és egyáltalán, csupa magasztos céllal... És a felhívás is gyakran megjelent: „Várjuk olvasóink közkinccsé tehető ötleteit, elméleti és gyakorlati tudnivalóit, stratégiáit.” De valahogy nem érkeztek az olvasói levelek.

Bajusz alatti dörmögés

Mikor először jártam ezen a környéken, megkapott a vidékies, bensőséges légkör. Mint a béke kis szigete emelkedett a zajos város felett, ahol még megmaradtak a régi értékek. Az emberek ismerték, a buszon, busz megállóban köszöntötték egymást, beszédbe elegyedtek még az ismeretlennel is. Persze akkor, 23 évvel ezelőtt még aránylag kevesen laktak a környékbéli kis házacskákban, vagy jöttek ki a városból hobbi kertjeiket művelni. Itt tényleg mindenki mindenkit ismert. (Furcsa volt ez nekem egy lakótelep után, ahol még a közvetlen szomszédok is legfeljebb egy kurta köszönés után utaztak némán egy liftbe zárva.) Ami még ennél is jobban tetszett, ismerték egymás jó és rossz tulajdonságait, néha emlegették is, de nem adott okot arra, hogy megszakítsák egymással a kapcsolatot. Valamiféle elfogadó összetartás működött. Aztán nőtt az életszínvonal, és egyre több új ház épült, egyre újabb lakók jöttek. Ezek egy része már nem akarta megismerni a szomszédait, a környezetét. Pedig tapasztalatból mondom, egy ház attól lesz otthon, hogy nem légüres térben áll. Hogy az ember része a környezetének is. Persze egyre több a munka, egyre hajszoltabbak vagyunk, kinek jut ideje a környékre, mikor még közelebbi-távolabbi családi kapcsolataink is sorvadnak. De ne feledjük: „Egy jó szomszéd többet ér, mint száz rossz rokon.”

Régen, mikor még kevés autó járt a hegyen, nemegyszer ismeretlenek is megálltak, és felvették a busz megállóban várakozót. Hiszen a busz ritkán járt (ahogy azóta is), és a várakozó vagy hegyi lakos, vagy annak vendége lehetett

csak. Tehát a „mi kutyánk kölke”. Ma autócsodák száguldanak életveszélyes tempóban, és még a közvetlen szomszédok sem ismerik fel egymást.

Vannak indokaink. Hajszoltak vagyunk, fáradtak, nem érünk rá, nem is érdekel minket. Ezer más dolgunk van. Kapcsolatainkat sokszor munkánk és anyagi érdekeink szerint igazítjuk. Pedig tapasztalatból állíthatom, mindenre van időnk, amit fontosnak érzünk. Csak rajtunk áll, hová tesszük a hangsúlyt!

Mikor meghallottam, hogy egy civil szervezet működik a hegyen, átmelegedett a szívem. Először vettem részt a „Hegyi Mikulás” rendezvényén gyermekeimmel, és rácsodálkoztam az ünnepvárás nagy, közös örömére, az együvé tartozás felemelő érzésére. Rögtön beléptem az Óbuda Hegyvidékiek Egyesületébe. Ugyanakkor máris elkezdtem aggódni ezért a csodás kis szervezetért, hiszen egy ilyen kezdeményezés annyira törekeny és kiszolgáltatott ebben az agyonhajszolt, elanyagiasult, elidegenedett világban. Amit az emberek társadalmi munkában, jókedvűből csinálnak, az sokszor olyan esetleges, és ha kifogy a lendület, tán el is múlik. Akkor határoztam el, hogy minden tőlem telhetőt megteszek azért, hogy ezt a véget késleltessem, elodázzam. Igyekeztem időt szakítani a rendezvényekre, és vittem a gyermekeimet magammal már csak azért is, hogy lássanak ilyen jó példát is. Hogy legyen mire büszkének lenniük, miről beszélniük, ha majd nagyszülők lesznek: „Bezzeg az én időmben még mások voltak az emberek. Még össze tudtak fogni egy közös célért...”

Ezért javasoltam ezt a rovatot is elindítani, hogy hátha tudunk egymásnak időt spórolni, jókedvet gerjeszteni, programot javasolni. De hát belefutott ez is az elidegenedésbe. Vagy az is lehet, hogy nem jól ismertem fel az igényeket. Senkinek nincs szüksége egy ilyen lehetőségre. Sőt, jut eszembe az olvasókat mentgetni, lehet, hogy nem ért célba a felhívás. A kedves olvasó nem is tudta, mit akarunk tőle, mi végre ez a sok filozofálgatás, herce-hurca. A végső konklúzió akkor sem más.

Búcsúzik a rovat nélküli rovatvezető:

Csereznyák Veronika

Vendégségben a Szigeten

Ezidén az Óbuda-hegyvidékiek Egyesülete is bemutatkozott a Szigeten: a Civil Szervezetek Utcájában, egy tágas sátor felét mondhattuk magunkénak.

Négy hegylakó fiatal hetes bérlettel, valamint hat felnőtt – köztük egy-egy vezetősi tagunk – napi belépővel képviselte egyesületünket. A vezetősi tagok – minden nap másvalaki – 10 és 17 óra között várták az érdeklődőket. Egyesületünk életéről, a (volt) művelődésszervező jóvoltából három beszédes fényképalbum adott ízelítőt, ezeket lapozgatták a hozzánk látogatók. De osztogattuk a Óhegy-Hírek régebbi és újabb számain is.

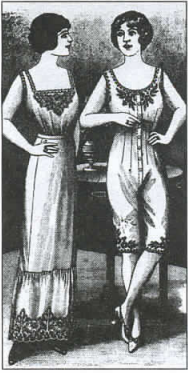
Hogy milyen volt a Szigeten az esti és az éjszakai élet, azt nem tudom, arról a fiataljaink számolhatnának be (tényleg, miért is nem teszik?). A nappali szigetélet viszont várakozáson felül jó benyomást keltett. Az éjszakai koncertek után reggelre az utakat rendbe tették, a terület szeméttelmentes, a sok ingyenes Toi-Toi WC is tiszta volt. (Igaz, az én szolgálatom a legelső napok egyikére esett.)

A töménytelenül sok sátorban a Krisna-hívóktól a tetoválókig sok mindenkivel és sok mindennel találkozhatott az érdeklődő. Mindenfajta önismereti tesztlapokat tölthetett ki, jóslathatott magának, irodalmi, világnézeti előadásokat, vitákat hallgathatott, vetélkedhetett, lelki és egészségügyi problémáira kaphatott segítséget, vásárolhatott. A fiatalok is kellemes, kulturált benyomást keltenek. (Lehet, hogy csak napközben?) A hangulat békés és vidám volt.

Azért akadt, ami visszásnak tűnt. Többek között az, hogy ugyan ezt a Szigetet a fiataloknak csinálják, de az árak a csillagos eget súrolják! Például a tüneményes „kis-tehenes” pólókat 3.499 forintért kínálták, egy cső kukorica 200 forintba került, hogy a gyümölcsöt darabra árulták. Egyedül a sör folydogált viszonylag olcsón, ezért talán találébb lett volna Pepsi helyett Sör-szigetnek nevezni a rendezvényt...

Így látta a Szigetet 2002-ben

Sáringér Kálmáné

A Második Világháborút követő években el kellett hagynuk Bécsi úti, földszintes házacskában lévő lakásunkat, és egy kétemeletes, belső udvaros, körfolyosós, úgynevezett gangos házba költöttünk, az

egyik első emeleti lakásba. Ötéves forma fiúcska voltam akkoriban, és számomra fantasztikus újdonságot jelentett az „emelet”. Valami felsőt, felsőbbet sugallt számomra maga a szó, a hely meg még annál is többet sejtetett. Korábban ugyanis nemigen jártam emeletes házban. Már tombolt a világégés, mikor megláttam a napvilágot, majd nem sokkal ezután a családjunkat vidékre menekítette a rokonság a bombázások és az ostrom elől. A kis kelet-magyarországi faluban pedig nemigen volt emeletes ház.

Új lakóhelyünkön eleinte folyton a gangon (folyosón) ácsorogtam, és az áttört korlát résein keresztül bambultam az udvart. Már maga a helyzet is fantasztikus volt, hogy az udvar lent van. Én meg fent. És a tárgyak, az emberek nagyjából felülnézetből voltak láthatók, ami a világnak, a környezetnek egy addig nem látott arculatát mutatta meg nekem. Sokáig nem tudtam betelni ezzel a csodával. A házban lakó legmagasabb ember is – ha valamiért átment az udvaron, és én fentről néztem – nálam kisebbnek, alsónak, lent mázskálónak minősült.

Persze az udvar tele volt egyéb történetekkel is. Zajlott a földszinten lakók mindennapi élete – felülnézetben –, és egyéb lakók is gyakran megfordultak odalent. Ki a házmestert kereste meg ügyes-bajos dolgával, ki a pincébe igyekezett, mások meg csak úgy, bármiért. Az időnként lepotyogó holmikért (labda, sapka, gyerekjáték stb.) is le kellett menni az udvarra, és ez a fajta lent-fent helyzet újabb izgalmat rejtett magában. Szóval, már a ház belső élete is mozgalmas színházat varázsolt elém, a mindenre fogékony, gangra járó, páholylakó elé. Ám a csodák csodája mégiscsak az udvarba időnként bekandikáló külvilág volt. Már mint a házon kívüli világ, azaz az utca világa.

Vajon kik és mik, és milyen történések adták ezt az utcavilágot? Legyenek ebben a sorolásban az elsők az akkoriban a házakhoz jövő szolgáltatások harsonái, a ki-

Olejn, a M

kiáltó emberek: a tüzelőszállító, a szódás, a jégghordó.

– Molnáááárek, Horvááááték! Itt a széééén, a faaa! Kérem nyissssák a pinnncééét! – harsogott a szenes.

– 'óóó! Itt a szóóóódás, a szódás, a szódavizes! – kurjantotta a szódás a „vizes” szövéget jócskán megemelve.

– A jegeeees, a jeges, a jeges, a jeges, itt a jegeeees! – visított a jégghordó ablakot, dobhártyát remegtető hangján.

A szolgáltató sereg katonáiánál valamivel csendesebb, de még mindig forte társulat volt a kézműves mestereké, akik maguk adták elő mondókáikat. Legismertebbek voltak: a drótostót, a köszörűs, az üveges. De mindenek fölött álló, és semmi máshoz nem hasonlítható intézmény volt az ószeres, a handlé. Az udvar eddig bemutatott külsős szereplői általában bent, a házban adták elő magukat. Nem így az ószeres. Az ószeres már kinn az utcán hosszasan gajdolta szövegét, hogy aztán ez a gajdolás az emberrel együtt az udvarba érvén fennhangon hirdesse minden idők legkereskedőbb szakmáját, miszerint:

– Itt az osssszeres, az ószeres! Ruhát, cipőt, bútort, tollat, mindent veszek! Itt az osssszeres!

Hát persze! Az ószeres. Az örök gyűjtő, a felvásárló, a pótbizományi, a lomtalanító és persze az örök hírügynökség. Járt a utcákat, járt a házakat, hozta a hírt, vitte a hírt. Néha érdekesebb volt egy csip-csup kis eladás ürügyével néhány szót váltani vele, mint elolvasni az akkori napilapokat. Többet lehetett megtudni tőle a napi dolgokról, mint a sajtóból. Sokan már repesve várták, hogy a távoli utcákból idehalló, jól ismert gajdolás egyre közeledve végre megérkezzék a házba, és friss híreivel, pletykáival kirukkoljon a handlé.

Most pedig, harmadikként jöjjenek a házaló koldusok, az udvarszínház legtar-kább és legnépesebb gárdája. A szó klasszikus értelmében ők nem is voltak igazi koldusok, hiszen nem álltak, vagy ültek tétlenül, kezüket nyújtva és alamizsnát kérve az udvar valamelyik szegletében. 'k a pénzért műsort adtak. Műsort, mégpedig nem is akármilyet. És talán mondanom sem kell, nem együtt léptek föl, hanem külön-külön, a naptár és a nap

különböző időpontjaiban.

Mindjüket összegyűjtve, azt hiszem, jó néhány varietészínház színpadát megtölthette volna színes seregük. Volt köztük kardnyelű, tűznyelű, zsonglőr, erőművész, kötél-táncos, késdobáló. Egy idősebb, elegáns úr felhúzható gramofon karcos lemezmuzikájára szteppelt egy sort. És nem maradhattak el a különféle hangszereken muzsikáló zenészek sem az udvar színpadáról. A nagyérdemű pedig közvetlen bérezéssel jutalmazta a produkciókat, azaz kis papírszeletekbe csomagolt aprópénzt dobált az emeleti gangról, a földszinti ablakokból. A művészek alázatos fejbólintással fogadtak minden tompán puffanó, csendülő adományt, közben meg sem szakítva mutatványukat.

Az előadók és a közönség között valamiféle hallgatolagos megegyezés született, ami pontosan meghatározta a produkció időtartamát. A lakók pontosan akkor kezdték dobálni a pénzt, amikor már úgy gondolták, hogy az előadó épp megdolgozott érte, azaz elégük volt a művészből. A házaló viszont pontosan annyi időcskével nyújtotta tovább műsorát, amennyi még illően igazolhatta, hogy nem csak a pénzért teszi, amit tesz. A koreográfia mindig precízen működött, a láthatatlan rendező egyszer sem hibázott.

Az udvaron megforduló sok-sok érdekes figura között azonban volt egy, aki mindenkinél jobban lenyűgözött, elvarázsolta minket, gyerekeket. Egy kisfiú társaságában „lépett fel” leggyakrabban, és egy igazán meglepő jelenetet adott elő. Sötét szemüveggel a szemén, csámpás kappal a fején, szegényes ruhájában bebotorkált az udvarba. Ott megállt, és mint az anyjától élelmet kunyeráló madárfióka, leeresztett szárnyakként törzsétől kissé eltartott karjaival csapdosott, miközben ide-oda toporogva valami egészen különös hangot adott ki. A trópusi erdők valamelyik egzotikus madarának a kiáltásához hasonlított, és így hangzott: ollejn, ollejn, ollejn. A jelenség hátborzongató, megdöbbentő volt. Megbűvölten meredtünk a madáremberre, és csak később, a gyakorlatias felnőttek pénzdobálásának zaja zökkentett vissza minket a varázslatból a gangra. Aztán egyszerre abbamaradt a ki-

Madárember

...a ház belső élete is mozgalmas színházat varázsolt elem...

áltozás is, és a madárember, ahogy érkezett, úgy távozott, bicegve, balra el.

Ahogy visszaemlékszem, elég gyakran látogatta az udvarunkat. Mi gyerekek magunk között csak Olejn-nek neveztük a fura fickót. Játékaink közben, amikor éppen utánzósdit játszottunk, néha megpróbáltuk utánózni Olejnt, ám azt az enyhén orrhangú, rikoltó kiáltást sosem tudtuk produkálni, amit ő. Egyebekben pedig szentül hittük azt – valószínűleg a felnőttek szövegét itt-ott meghallva –, hogy Olejnt a háború alatt légnyomás érte, megsérültek a hangszálai, és most csak ilyen hangokat tud kiadni.

Azután, ahogy múltak a hónapok (vagy évek?), és nagyobbacska gyerekek lettünk, lassan a szüleink már önállóan is kimentek minket a ház előtti, jó széles járdára, és a szomszédos, üres telekre – a grundra – játszani. Az udvarszínház addig szinte kizárólagos „kulturális” élményeit lassacskán másfajta látványosságok, érdekességek szorították ki. A járda ugrálás, pénzdobálásos játéka (snúrozás), a grund izgalmas bújócskái mellett a legizgatóbb élményanyagot maga az UTCA adta. A jár-

művek formában, színben változatos sokasága, az emberek hol sietős, hol sétáló kavargása, a mozgásában pompásan zajló élet pergett le előttünk, filmszerűen.

Olejn és a többiek, az udvar csodaszínháza mindinkább veszítettek varázsukból, mind kevésbé marasztalt már a gang páholya, és az élet lassan, de szívósan kiszorította környezetünkből a meséket, az álmatkat. Izgalmas kalandok vártak ránk, és közben egyre gyakrabban esett meg velünk, hogy egy nemrég még hihető illúzió szappanbuborékját a valóság szigorú tüskéje szétpukkasztotta. Az illúziók helyére lépő realitás sokszor a fájdalmas felismerést jelentette. A szépet felváltotta az igaz.

A Realitás, az Igazság és a Felismerés, ezek a tiszta tekintetű, de kissé kemény szívű, daliás katonák nem kímélték titkokkal teli, csodás udvarszínházunkat sem. Lelepleződött a misztikum, a varázslat, kiderültek a furfangok, a trükkök. Nem, nem a tűznyelők, a kardnyelők, vagy a zsonglőrök szemfényvesztő mutatványairól van szó, az ő titkaikat már korábban is sejtgettük; nem róluk, hanem a szupersztárról, a madáremberről, Olejnről beszélek. A

szupersztár szuper meglepetést produkált nekünk, ahogy ez egy szupersztárhoz illik.

Egy hétköznapi késő délelőttön, néhányan, fiúk, a szomszédos, csendes kis utcából a focizástól kimelegedve és korgó gyomrunktól hajtva házunk kapuja felé baktattunk. Épp, hogy befordultunk a ház sarkán, és már meglódultunk volna a cél-egyenesben a kapuig, amikor egyszerre csak rugalmas, könnyed léptekkel szembeszembáztunk velünk Olejn. Pár másodperce léphetett ki a kapun, és sietősen a mi általunk elhagyott utcácska felé igyekezett. Döbbsen cövekeltünk le a kockaköbe mindnyájan. Arcunkon kirajzolódott a mindenikünkben egyszerre megfogalmazódó kérdés: „Ez tud rendesen is járni?” Nem is kellett egymásra néznünk, úgy is tudtuk, mi zajlik le a másokban. Olejnt egy pillanatra sem zavarta meg a megdöbben, mereven bámuló kisgyerekek látványára. Sötét szemüvegét a homlokára feltolva lelassította lépteit, majd a sarkon befordulva megállt. Jobb kezével kopott zakójának a zsebébe nyúlt, elővett egy marék aprópénzt, és félhangosan, de tisztán érthetően számolni kezdte, bal kezével szedegetve fel az érméket: húsz, harminc, ötven, egyötven, egyhetven...

Se orrhang, se rikoltás, se trópusi akcentus. Normális emberi hangon adogatta össze a filléreket, forintokat, és egyáltalán nem tűnt szárnyaszegett madárnak sem. Pedig ő volt az, a madárember. Ruhájáról, termetéről, kalapjáról egyértelműen felismertük. És mégsem „ő” volt. Értetlen zavarunkban most már egyszerre, hirtelen egymásra néztünk. Nevetnünk kellett volna, de nem nevtünk. Kiáltanunk kellett volna, de nem kiáltottunk. Akkor. De pár perccel később, a házba érkezve már hangosan szidtuk a csaló álnyomorékot, és dühödten ordítottuk ki magunkból a becsapottság nyomán belénk szorult keserűségünket. Szerencsére komolyabb traumát nem okozott lelkünkben Olejn hamissága.

Olejn furcsamód többé nem jött. Mi lett vele? Nem tudom. És hogy ködös, múltba vesző alakja miatt bukkant föl mostanában emlékeim képernyőjén? Nos, ennek megfontolását Önökre bízom, kedves olvasóim.

Szász Kálmán

**Erdélyi kopó, rodéziai
ridgeback kiskutyákat
ajándékoznék jó helyre.
Tel.: 06-30-248-3209**

Az álom megvalósult kint is, bent is megszépültünk!

Iskolai hírek

Akár a TV reklámba szereplő kiskutya, befutunk, majd kifutunk az épületből, hogy megnézzük jó helyen járunk-e? Bizony, a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola szinte minden szintjén, szinte minden megváltozott.

Kezdjük az épület bejáratánál a sétát. Gyönyörű barna kőborítás váltotta föl a régóta töredezett, balesetveszélyes melegpadlót. Ha jobbra fordulunk, a tornaterembe jutunk, amely csak nagyságában hasonlít a régire. A falakat körbe hajópadló védi az erőteljesebb labdahatásoktól. A padló zöld, speciális, sportolásra kifejlesztett anyagán remekül esik még a körök fu-

tása is. Télen is kellemes hőmérsékletet biztosítanak az új radiátorok A kivitelezők még egy új szertárat is varázsoltak. Tornatermünkben ezentúl a sport mellett esztétikai élményben is részesül a mozogni vágyó gyermek és felnőtt egyaránt.

Ha balra indulunk a főbejáratról, a kijavított lépcsők két oldalán lambéria „vezet fel” a tetőtérig, ahol a már meglévő három termen kívül elkészült a negyedik is, a természettudományi előadó, a legkorszerűbb bútorokkal berendezve. Ezen a szinten kerültek kialakításra a fizika, a technika, a biológia és a kémia eszközeit, szemléltető tárgyait tartalmazó szertárak.

A mosdók, WC-k száma is bővült. A tetőtérben a két szép fehér ajtó mögött új lány és fiú vizesblokk teszi komfortosabbá a tanulók délelőtti és délutáni életét. Az újrafestett folyosó elvezett a művészeti teremhez, amely otthont ad a könyvtárnak, a rajz, az ének és tánc óráknak, valamint egyéb szabadidős foglalkozásoknak. A gyönyörű, parkettás, lambériázott, több, mint 100 főt befogadó terem méltó otthona lesz az iskola kisebb, nagyobb csoportjai kulturális rendezvényeinek.

Van minek örülni és nagyon vigyázni új értékeinkre. Köszönjük az önkormányzatnak, hogy biztosította az anyagi forrásokat, valamint mindazoknak, akik ennek a sok szépségnek a létrehozásában kezdeményezők, illetve kivitelezők voltak.

Marótiné Horváth Gizella
igazgató

2002. szeptember 2-án megkezdődött az új tanév. Reméljük mindenki kipihente magát és alig várja, hogy élményeiről beszámoljon társainak, tanárainak. Öröm számunkra, hogy a nyári táborok egész soráról adhatnak számot diákjaink és tanáraink, a mostani, és az Óhegy-Hírek következő számában

SZÁMHÁBORÚ A CUHA VÖLGYÉBEN

Az idei vándortáborban Pannonhalmától, Bakonyszentkirályon át, Zircig harmincan barangoltunk. Az első nap a rekkenő hőség elől a győri strandra menekültünk háztízskostul. Pannonhalmán a szokásos látóvalókon kívül az esti órákban fergeteges tekecsatát vívtunk. Bakonyszentkirályon reggelként az ablakon kitekintvén a Cseszneki vár csodálatosan meredező ősi falainak pompás látványában gyönyörködtünk.

A Cuhá patak völgyének árnyas félhomályában hatalmas számháborúk torz ríkjait lehetett hallani. Az egész napos bakonyi túránk rögtön az elején kudarcba fulladt, mikor Bakonybélén, a buszról leszállván belecsöppentünk a falunapokba. Senki nem volt hajlandó továbbmenni, míg el nem készült a saját bőrkarkötője.

Estéknként a hatalmas tornateremben nehezen tudtunk álomba szenderülni a folytonosan felharsanó nevetéstől. Jól éreztük magunkat; jövőre a Bükk csodálatos nemzeti parkján haladunk keresztül.

Ha a Hegy megy: N

JUTALOMKIRÁNDULÁS OLASZORSZÁGBA

Iskolánk a múlt tanévben több külföldi iskolával együtt részt vett az Euro Projektben. Ennek keretében megismerkedtünk az új Euro pénzekkel és a partneriskolák országainak kultúrájával, földrajzával, történelmével. Portugál és olasz gyerekekkel is levelezhattunk, persze angolul. Akik sokat dolgoztak a projektben, azok közül hárman jutalomutazáson vehettek részt Olaszországban, meghozzárepülőgéppel!

Nagyon tetszett a repülőtér és a repülés is, Eszter néni pedig fényképezőgéppel gazdagította felhőgyűjteményét. Hétfőtől péntekig Privernoban voltunk, az olasz partneriskolánál. Itt családoknál laktunk, szoros barátságok szövődtek. Több helyre is elmentünk kirándulni, nagyon szép a vidék, közel vannak a hegyek és a tenger. Szombat reggel aztán irány Róma! Sajnos, olasz barátaink angol nyelvtudásán még igen sok a csiszolnivaló, így lekéstük a vonatot, de a következővel már robogtunk is. Róma nagyon szép város. Ami engem lenyűgözött az a Kolosseum és a Forum Romanum. Hatalmas élmény sétálni az óriási építmények között. Csak két napig voltunk itt, mert vasárnap már haza kellett repülni.

Olaszországon kívül eddig csak Angliába voltam, de az egész más, mint Olaszország. Fontos, hogy megismertünk más népeket, más szokásokat, így saját országunkat is máshogy látjuk. Fontos, hogy nem csak elképzelhettem, hanem meg is nézhettem milyen nagy különbség van a kisvárosok és Róma között. Izgalmas volt a történelemből tanult dolgokat személyesen látni. Róma igazi történelmi város, amit nehéz elképzelni, vagy elmesélni, ezt csak az érti, aki járt már Rómában.

Olaszországban angolul beszélünk. Érezhettük, hogy milyen fontos az idegen nyelv tanulása. Eleinte nagyon féltem, de utána kiderült, hogy nem is olyan nehéz az angol nyelv: amit eddig tanultam, mindent használtam. Így, hogy kipróbálhattam mit tudok, és ez mennyit ér, már sokkal fontosabbnak tartom a nyelvtanulást.

Megtanultuk a térkép használatát, a közlekedést, használhattuk az eurót, másféle iskolával, új ételekkel ismerkedtünk meg. Szerezhettem új barátokat, levelezőtársakat.

Jó volna, ha minden gyereknek lehetősége lenne kipróbálni az életet egy idegen országban. Ez más mint egy családi utazás mert, magadra vagy utalva. Nekem nőtt az önbizalmam, már bátran merném használni az angol nyelvet, és a nyelvtanulást is

Új név, új beosztás a tantestületben

„BEA NÉNI”, AZ ÉNEKTANÁR

Megkezdődtek a mindennapok. A tanévnyitón a legtöbbet elhangzott kérdés: történt-e változás a tantestületben?

Örömmel jelenthetjük: tantestületünk tagjai kitartanak. Olyan a vonzerőnk, hogy szívesen járnak Pestről, Budakeszről, Tinnyéről még Hatvanból is a mi kis családias Erdőaljánkra. Ez a hírnév is vonzotta Bükkfalvyné Kocsis Beátát, hogy a főállása mellett elvállalja nálunk az énektanítást. A kedves, fiatal tanárnőt, „Bea néni” megkérdeztük, hogy milyen tapasztalatokkal rendelkezik az énektanítás területén? Nos, öt éve végzett a főiskolán, és azóta tanít a Tímár utcai iskolában. Nagy kedvel végzi szép hivatását. Célja, ahogy pár mondatba kifejtette: tanítványai minél

több dalt, népdalt ismerjenek meg. A Himnusz az ünnepélyeken az iskola minden tanulójának ajkáról szóljon. Pedagógiai hitvallása: „A gyerekek szeressenek és merjenek énekelni”. Tervezi az énekkar felfejlesztését, ehhez kéri a szülők és tanulók együttműködését. Reméli, hogy hagyománnyá válik majd iskolánkban a népdalverseny.

„CSILLA NÉNI” A SZABADIDŐ-SZERVEZŐ

Nagyszerűdolog, hogy a tárgyi lehetőségek bővülése mellett bővíteni tudjuk a gyermekek szabadidős foglalkoztatását is, amit a szülők is kértek a kérdőívek kitöltésekor.

Az idei évben először van lehetőségünk arra, hogy intézményünkben külön sza-

badidő-szervező foglalkozzék a gyermekek „fölső” energiájának hasznos eltöltésének megszervezésével. Ilyen Csilla „Csilla néni” lett a szabadidő-szervező. Tervei között szerepel, hogy a már eddig is működő szakkörök, tanfolyamok mellett tanulmányi- és sportversenyek, játékos vetélkedők, táncház, színjátszókör, játék és mesesarok várja majd az érdeklődőket. Kiemelten szeretne foglalkozni a jeles napok, népszokások felelevenítésével, ápolásával. Ennek érdekében az alsó tagozaton 1-1 testnevelés, illetve énekóra keretében már órarendbe építve is játszva tanulják a népdalt, a népi-játékot, táncot. Reméljük ez segíti majd a kicsiket, hogy később is aktív művelői legyenek a művészetek többféle ágának. Az 5. osztálytól viszont a tanórák után szeretnénk a különböző tehetséggondozást, a sportos, táncos, játékos foglalkozások sorát megszervezni.

agy Nyári Kirajzás

fontosabbnak tartom. Az út nagyon jól sikerült, remélem igaz amit a Trevi-kútról tartanak, és Róma visszavár!

(Pacolt Gábor)

A TEHÉNLEPÉNY TÖRVÉNYE

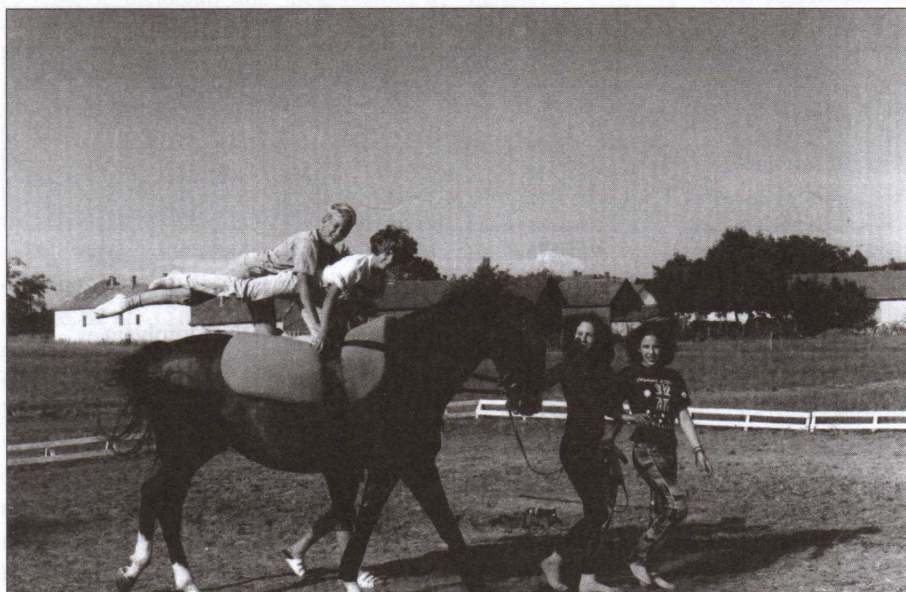
Már-már hagyományt teremtve idén is megrendeztük az erdőaljás Tisza túrát. Út-

levelekkel felszerelve Tiszabecsen léptük át a magyar-ukrán határt. A kinti szálítóbusz késése és az ukrán jégkrém olcsósága miatt volt mivel mulatni az időt. Buszjáratán tettük vízre a kenukat, miután átestünk egy alapos vadvízi életről szóló fejtágításon. A folyó hirtelen sodrása és erős hullámozása ellenére csak egy kenu borult, ők is inkább vidámságból. A délutáni nagy zivatar alaposan eláztatta a

holmijainkat, de miután az ötven literes kondérból kiértük az utolsó cseppig a paprikás krumplit, már nem idegeskedtünk annyira. Éjszaka két óránként váltottuk egymást az őrégben. A tehénlegelön való sátrazás a következő alaptörvényt ismertette meg velünk: „A tehénlepény éjjel alattomosan rejtőzködik”.

Szatmárcsekén, a bérelt ekhós szekér minden szegletében lógott valaki, miközben lassan gurultunk a Túrístvándi vízimalom felé. A csónakfás temetőben Kölcsy sírjánál mindenki jelen volt a közös csoportképhez. Nem akadt közöttünk egy „legény” sem, aki a kenulapátos fröcskölős csatákban szárazon maradt volna. Az utolsó napon a gergelyugornyai élménystrandon óriási sikert aratott a fókashow. Jövőre Sárospataktól szeretnénk a Tisza tóig lejutni.

(Sz. Cs.)

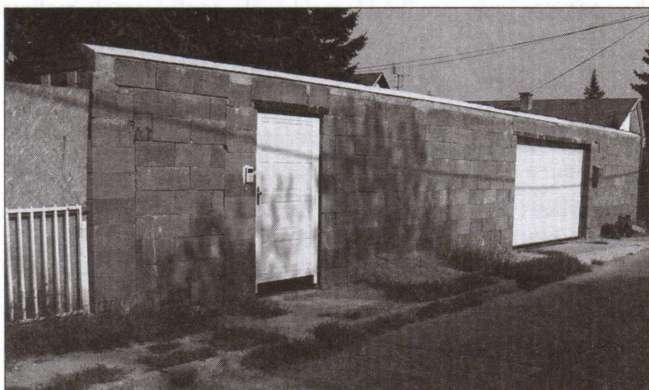

Lovastáborban is voltunk, Szentán

**Tájékoztatjuk a hegy lakóit,
hogy az őszi
papírgyűjtésünk
szeptember közepétől
október közepéig tart.**

Köszönettel várunk mindenkit, aki
ezzel tud hozzájárulni az **Erdőalja úti
iskola anyagi támogatásához**,
amivel az új tereket még otthonosabbá
tudjuk tenni.

Tetszik – nem teccik Utcaképek

Új sorozatot kívánunk indítani, ha úgy tetszik új rovatot. A mi utcánkról, és minden egyéb, hozzákapcsolható dologról. Úgy hiszem, az utcánkban járkálva, mindannyinkban formálódik valamilyen vélemény, kiben kellemes, kibentelmetlen. Ha az eset sokak szeme előtt van, tehát többeket érint, akkor már indokolt lehet beszélni, akár írni róla. És lehet válszólni is rá!

Tekintettel arra, hogy a világ mely pontján élünk, mi meg naná, hogy ezen a ponton (47.45 szélességi és 19.17 hosszúsági fok) annak minden szépségével és átkával, nos ebből mindennek előtt az következik, hogy inkább kritizálni szeretünk, mint dicsérni. Én magam sem vagyok ez alól kivétel, ezért rovatindító cikkemben inkább kérdések, esetleg következtetések lesznek túlsúlyban, no meg az építő jellegű kritika.

Első sétám a Királylakai úton, a Hedvig utca irányába vezet, hátam mögött a Csúcshegygel. Mindössze három házzal kell csak odébb men-

nek, hogy elérem táruljon az utca egyik legfurább kerítése(?) garázsa(?). Miről is van szó? Úgy érzem magam, mintha fordítva állnék, mintha a jobb kezem lenne a bal, és fordítva.

Tudnilik völgyoldalon van az ingatlan, mégis a telekhatárra épített fal és tartozékai mintha támfalgarázusra emlékeztetnének. Erősen arral! Márpedig ezen az oldalon nem lehetne! Ön-magában ezt sem tudom elfogadni, de a félbehagyott állapot, a rendezetlen járda aztán felteszi az i-re a pontot. Meg is mutatom Önöknek, no meg az épület gazdá-

jának.

Nem szeretném ilyen negatív kicsengéssel befejezni cikkemet, ezért vegyünk egy ellenpéldát.

A telekszomszédságban építkezés folyik. A zaj és por ellen körbe, ideiglenes paraván készült. A járdát, ami biztos, hogy nem lesz végleges, lebetonozták. Semmilyen építőanyag az utcán nem látható, a földmunka után felmosták(!) az utca előttük lévő szakaszát, ha betonoznak és emiatt nem járható át az út, napokkal előbb értesítést helyeznek az érintettek postaládájába.

Szerencsémre, ismerősökkel beszélve

az új rovatról és annak tartalmáról néhány új, és fontos információ került a birtokomba. Ezek alapján kiderült, hogy 1996-1998. között volt mód az utcai kerítéssel egybeépíteni a gépkecsit tárolót. Ez a lehetőség 1998-tól 2001 decemberéig megszűnt, majd ettől az időponttól az önkormányzat saját jogkörében hozott építészeti rendelkezéseire (az alapot adó, az OÉSZ-t felváltó OTÉK-re (ORSZÁGOS TELEPÜLÉSRENDEZÉSI ÉS ÉPÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK)) is tekintettel esetenként, a telek beépítettsége, lejtése és sok egyéb más szempont szerint adnak ki engedélyt. Nagyon helyesen szabályozásra került, hogy a tömör építésű fal hosszúsága az utcafront felénél nem lehet nagyobb.

Arra is fény derült, hogy a „fal” épül tovább a Hedvig utca irányában. A kialakítás, a kivitelezés módja, és minősége lényeges különbséget fog mutatni – garancia erre az építető személye.

Bizalomban nincs hiány, mint ahogy eddig sem volt. A mi utcánkban.

És mi újság az Önök utcájában? Írjanak!

Rajnák László

TERMÉSZETES, FAGYÁLLÓ, KÜLTÉRI KŐBURKOLATOK

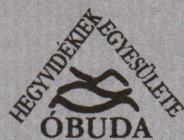
járdára, útra, lépcsőre, lábazatra,
kerti tipegőnek, garázsbeállóknak,
kocka, szabályos, szabálytalan alakzatban

PORPHYR KFT.

1037 Bp., Bécsi út 302.
Telefon: 250-6036. Fax: 387-9895

Egyszer és mindenkorra!

Az egyesület hírei

„ÉGYNEK MINDEN NEHÉZ,
SOKAKNAK SEMMI SEM
LEHETETLEN”

Állandó programok

NÉPHÁZ

Hétfő:

7³⁰ – 9³⁰:

Reggeli erősítés – Tenki Tamás

18⁰⁰ – 19⁰⁰:

Női torna – Szolga Beáta

18⁰⁰-tól BRIDZS KLUB

Kedd:

18³⁰ – 20³⁰ Jóga – Beke Andrea

Szerda:

18⁰⁰ – 19⁰⁰ Női torna – Szolga Beáta

18⁰⁰-tól BRIDZS KLUB

Csütörtök:

7³⁰ – 9³⁰ Reggeli erősítés – Tenki Tamás

17³⁰ – 18³⁰

18³⁰ – 19³⁰ Hastánc tanfolyam

20⁰⁰ – 21³⁰ Társastánc tanfolyam

TELEHÁZ

Nyitva tartás:

Szerda: 13.00-18.00

Péntek: 13.00-18.00

Szombat: 13.00-18.00

A Teleház vezetője: Turi László

Új program a Népházban!

Szeptember 6-tól, minden héten délután 5 órától:

Kerekasztal-beszélgetés az egészségről címmel tanácsadó sorozatot szervezünk a fény- és színterápia tükrében.

Téma: fájdalomcsillapítás, reumatikus-, izületi- és izomproblémák, bőrproblémák, sebkezelés és sebgyógyítás, immunrendszer-erősítés. A helyszínen ingyenes vérnyomás-mérés, életmód tanácsadás, meglepetés-ajándékok. Minden kedves érdeklődő, szakembereink által megismerheti az Alternatív fény- és színterápiás gyógyomdunkat, s hasznos tanácsokat kap betegségét illetően.

Elkezdődött!

És reméljük, mire a lap aktuális számát kézbe veszi a kedves olvasó, addigra el is készül a Népház felújításának augusztusra tervezett része, vagyis a fűtési rendszer szabályozható körökre osztása, valamint az előtér, a mellékhelyiségek, és a nagyterem festése, mázolósa.

Ismételt elismeréssel kell szólnom az önkormányzat és Tarlós István polgármester személyes szerepvállalása eredményeként kapott 1 millió forintos támogatásról, amelynek hiányában a munka ugyan elkészült volna, de az is biztos,

hogy egyesületünk gazdálkodásában nehéz időszak köszöntött volna be. Az önkormányzati támogatás felhasználásának,

a munkálatok szakszerűsége ellenőrzésének feladatait a Celer Kft., Erdélyi Ilona

műszaki osztályvezető, a műszaki ellenőri feladatokat ifj. Csonka János szaküzem-mérnök végezte, a tervezésben, és a kivitelezés segítségével Szalay László gépész-mérnök működött közre.

A munkálatokat hegyi vállalkozások végezték – jól is, szépen is és olcsón is – számukra nem volt szükség magyarázatokra, a költségkímélő megoldások alkalmazása magától értetődő volt, a díjszabás pedig mérsékelt.

Köszönet Novath Lászlónak, és gondnokunknak Gib Jánosnak, valamint munkatársainknak! És a takarításról se feledkezünk meg, hatalmas feladat volt! Köszönet érte Erikának! Külön köszönet a Kóházy Festék Diszkontnak, amely közel százezer forint értékű festékanyaggal támogatta a felújítást.

Jó érzés, amikor haladunk, szépülünk, képesek vagyunk az ígéretek betartására.

Soronkövetkező programjaink alkalmával bízunk abban, hogy többen kapnak kedvet meglátogatni minket, a friss illatú Népházat.

Vigyázzunk és vigyázzunk rá!

Rajnák László

Olvasói levél

Rendzavaró rendezvények

Lassan már három éve tartó levelezést, aláírásgyűjtést és egyeztetést folytatok a környék lakóinak támogatásával a Népház nagytermében tartott, ellenőrizetlenül zajló zenés rendezvények tűrhetetlen lebonyolítása ellen, sajnos teljesen eredménytelenül. Ezért úgy gondoltam, hogy részt veszek az egyesület 2002. június 17-én tartott taggyűlésén, abban a reményben, hogy személyesen hatékonyabban tudom képviselni érdekeinket. Ismertetem az eddig tett lépéseimet, felróttam a korábbi vezetőségek közönyét, halogató technikáját, és egyben kértem a jelenlegi vezetőséget hogy segítsenek a környék nyugalmának helyreállításában.

Szembesítettem a jelenlevőket a péntek és szombat éjszakánként megismétlődő tényekkel:

– A parkoló autók eltorlaszolják a Toronya utcát.

– Az utcában eldobálják a szemetet, üvegeket, stb.

– A tűrhetetlenül hangos zenétől és falrengető basszustól egész éjjel álmatlanul forgolódnak a környékbeliek.

– A hajnali zárórát követően a hazavonulók fékevesztetten randalíroznak.

Az általam képviselt lakókban további ijesztő lehetőségek merültek fel, például: ellopható autók, a kifosztható lakások felderítése, valamint a fogékony korban lévő és fizetőképessé fiatalok csábító hatása a drogterjesztőkre. Megoldásként javasoltam, hogy a nyitvatartási időt 22 órára korlátozzák, vagy gondoskodjanak a rendezvények megfelelő és folyamatos felügyeletéről. A jelenlevők az előterjesztésemet meghallgatták és a következőkről tájékoztattak:

Az egyesületnek jelentős bevétele származik ezekből a rendezvényekből, ezért a nyitvatartási idő korlátozását elvetették, valamint a hatékony felügyelet megszervezésére sem tudtak megnyugtató megoldást javasolni. Felmerült a gondnok ellenőrző szerepe, de ez a módszer eddig is tökéletesen hatástalan volt.

Válaszaik csak arról győztek meg, hogy három év alatt sem sikerült olyan rendszert kialakítani amellyel biztosítani tudják az összes rendezvény kulturált lebo-

nyolítását, ezért több érintett család nevében kérem, hogy a környék nyugalmának helyreállítása érdekében szüntessék be a zenés összejöveteleket. A beszüntetés dátumáról az Óhegy-újság hasábjain az egyesület vezetőjétől kérek tájékoztatást.

Tisztelettel:

Bécsné Turóczy Katalin

VÁLASZ

Tisztelt Bécsné Turóczy Katalin!

Levelében igen súlyos körülményekről számol be, amelyek valóság alapját mi sem vonjuk kétségbe. Mint ahogy azt a június 17-i taggyűlésen is elmondtuk, a decemberben megválasztott új vezetőség által felállított és elfogadott programterv szerint történnek a dolgok. Mit jelent ez? El kellett végezni többek között:

Az egyesület teljes körű gazdasági állapotfelmérését, gazdálkodási terv meghatározását

A Népház műszaki állapotfelmérését, a felújítási munkálatok, és azok megvalósításának pénzügyi alapjainak megteremtését

A felmérések, és a lehetőségek, valamint a ház folyamatos működésének fenntartása érdekében keretbe foglalni a legfontosabb tennivalókat

A Népházban zajló klubélet, és teremhasznosítás optimalizálását

A fenti száraz adatok mögött találunk rá azok-

ra az emberi, személyes viszonyrendszerre, amely okozhat kellemes és kevésbé kellemes benyomásokat a házban rendszeresen megjelenő klubtagok, vendégek, és a ház közvetlen közelében élők körében. Közhely, az éremnek legalább két oldala van, egyrésztől minél színvonalasabb szolgáltatást szeretnénk nyújtani a házba látogatók számára, másrésztől a ház hasznosításából bevételt kell realizálnunk, hogy az előbbi feltételnek eleget tehesünk. Ezt az ellentmondásos helyzetet igyekszünk kezelni. Ezért szerződéses feltételként kötjük ki – mint ahogy eddig is – a rendezvény biztosítását, továbbá felügyeljük a rendezvény zajterhelését. Kemény munkát folytatunk – sikerrel – olyan források feltárása érdekében, amelyek kiválthatják a „bármilyen áron terembérlet” kényszerét. Ígérem tudjuk, hogy kiemelt figyelemmel kezeljük, és korlátozzuk a nagy hangerővel zajló összejövetelek számát.

Válaszlevelem végén két kérdést azonban szeretnék feltenni:

1. Ismerve a mai fiatalok „bulirendjét”, miszerint az nem is komoly buli, amelyik este 10-11 óránál korábban kezdődik, Ön szerint hogyan vesszük be a 22 órás korlátozást?

2. Amennyiben saját gyermekeink szeretnének egy zenés hétvégi bulit, inkább küldjük el őket a Népháznál sokkal veszélyesebb helyekre?

Ön meg tudná magyarázni nekik miért?

Rajnák László

AZ ÓHEGY-HÍREK UTÁNAJÁRT:

Kinek van elsőbbsége?

Legutóbbi számunkban Csige Sándor tette szóvá – Autósok, figyelem! címmel –, hogy a Viharhegyi és az Erdőalja út sarkára új Kresz-tábla került. Csige úr azt írta, hogy: „A meredek Viharhegyi úton felfelé közlekedőknek – különösen a kevésbé gyakorlottaknak – még száraz, napos időben is nehézséget jelent az elsőbbségadás után elindulni. Ez a téli, csúszós, havas utakon fog majd igazán gondot okozni.”

A levélre Bánföldi Katalin – aki „civilben” szintén hegyvidéki, hiszen a Szépvölgyi úton lakik –, az KFKV Rt. Forgalomtechnikai főosztályának létesítmény-mérnöke, a III. kerület forgalmi ügyeinek felelőse válaszol:

– Korábban az Erdőalja út végig jobbkezes volt. Ám aztán azt tapasztaltuk, hogy itt-ott megjelentek különféle „Elsőbbségadás kötele-

ző!” táblák, amelyeket nem mi helyeztünk oda... Az Erdőalja út forgalma, gondolom nem vitatottan, már csak a buszközlekedés miatt is, lényegesen nagyobb, mint a belé csatlakozó mellékutaké. Ezért volt indokolt egységesen levédeni ezt az utat. A védelem természetesen vonatkozik az Erdőalja-Viharhegyi sarokra is. Mivel eddig ott is a jobbkézsabály volt érvényben, a Viharhegyi felől érkezők közül a balra kanyarodóknak elsőbbsé-

get kellett adniuk, az Erdőalja egységes forgalmi védettségét biztosító változás tehát csak a jobbra, kis ívben kanyarodókat érinti.

ÓHEGY-HÍREK
polgári havilap

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete
1037 Budapest, Toronya u. 33.
Telefon: 430-1326

Felelős kiadó: Rajnák László, elnök

Szerkesztők: Cseresznyák Veronika, Jármayné Tatár Judit, Piroch Zsuzsa, Szücs Gábor

Hirdetés: Óhegy Egyesület
Telefon: 430-1326

Előkészítés: DTP-Műhely
1011 Budapest, Mária tér 1.

Nyomás: Tax-Druck Kft.
2335 Taksony, Vezér u. 2/a

Megjelenik: 2.800 példányban

**NYÁR VÉGI
AJÁNDÉKCSOMAGOK**

Bp. III., Rákóczi u. 33.
Tel.: 240-4444 (Szalon)
436-7920 (Szerviz)
Ny.: H-P: 8-18, Szo-V: 9-13

márkakereskedés
és szerviz

**60 darab megkímélt állapotú használt
Suzuki, a készlet erejéig!**

- 15% kezdő befizetés,
- vagy ajándék teletank és átírási költség
- vagy nagy értékű extra ajándékcsomag

**Új Suzukik 10% kezdő befizetéstől!
(Limitált modellek újra: Sedan Manager,
Swift 1.3 Sport, Wagon R+ Extra!)**

A LEGJOBB AJÁNLATOT BIZTOS TÖLÜNK KAPJA!

www.suzukibarta.hu, www.autodata.hu, www.vezess.hu

Teljes körű szervizszolgáltatás ♦ Zöldkártya
♦ Karosszéria- és biztosítási munkák ♦ Eredetiségvizsgálat

PAN-NA 2001 KFT.

HOZZÁNK ÉRDEMES BETÉRNI!

Iskola- és irodaszerek, különleges csomagolóanyagok,
képeslapok.

BUDMIL táskák érkeztek!

Szeptember 15-ig tanszervásár, 10% kedvezmény!

APEH- és ügyviteli NYOMTATVÁNYOK

KREATÍV ÖTLETEI

megvalósításához szükséges eszközök széles és egyre bővülő
választéka várja kedves vásárlóinkat.

FÉNYMÁSOLÁS

Nyitva tartás: H-P: 9.00-18.00 óráig Szo: 9.30-13.00 óráig

Címünk:

1035 Budapest, Vörösvári út 39. Tel.: 430-0928. Fax: 430-0929